

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.1.370/2023/9.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Boros Tibor, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2024. szeptember 12.
Az ügy tárgya: csődbűncselekmény büntette és más bűncselekmény
Terhelt: II. rendű
Első fok: Szegedi Járásbíróság, 22.B.795/2017/59., ítélet, tárgyalás,
2019. április 16.
Másodfok: Szegedi Törvényszék, 3.Bf.1129/2019/11., ítélet, tanácsülés,
2020. október 19.
Az indítvány előterjesztője: a terhelt védője
Az indítvány iránya: a terhelt javára

Rendelkező rész

A Kúria a csődbűncselekmény büntette és más bűncselekmény miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben II. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálv a Szegedi Járásbíróság 22.B.795/2017/59. számú és a Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság 3.Bf.1129/2019/11. számú ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Szegedi Járásbíróság 2019. április 16-án kihirdetett, 22.B.795/2019/59. számú ítéletével II. rendű terhelt bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett

csődbüntetésben [Btk. 404. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés b) pont] és közokirat-hamisítás büntetése kísérletében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], ezért őt – halmazati büntetésül – 1 év 6 hónap börtön fokozatú, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre, valamint 3 év jogi szakképzettséget igénylő foglalkozástól eltiltásra ítélte azzal, hogy a terhelt – a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén – büntetése kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Emellett a adóhatóság által lefoglalt és iratmellékletként kezelt, a cég 1 változásbejegyzési iratait elkobozta, valamint kötelezte a II. rendű terheltet bűnügyi költség megfizetésére.

[2] 2. A védelmi fellebbezéseket elbírálva a Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2020. október 19-én meghozott 3.Bf.1129/2019/11. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a cég 1 változásbejegyzési iratainak elkobzására vonatkozó rendelkezést mellőzte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a II. rendű terhelt terhére megállapított bűncselekmények közül a csődbüntett megnevezése helyesen csődbűncselekmény büntette.

[3] II. 1. A jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szemben a II. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontban meghatározott okból.

[4] Indokai szerint, ha a felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás nem teszi lehetővé a II. rendű terhelt bűnösségére és a cselekmény minősítésére levont jogi következtetés felülvizsgálatát, azaz a tényállás alapján nem lehet abban a kérdésben dönteni, hogy az egyben büntető anyagi jogszabály sérelmét is jelenti-e, az indítvány nem esik a felülvizsgálat kizártságának körébe. Jelen ügyben szerinte nem dönthető el érdemben az a csődbűncselekmény megvalósulása szempontjából alapvető jelentőséggel bíró kérdés, hogy az irányadó tényállás szerinti rendelkezésre álló vagyon elvonásában, a vagyon csökkentésében a II. rendű terhelt pontosan milyen elkövetési magatartást tanúsított, mik voltak azok a pontos, érzékelhető körülmények, amelyből tudnia kellett, hogy I. rendű terhelt szándéka vagyonkimentésre irányult. Az irányadó tényállás ugyanis nem tartalmazza mindazokat az adatokat, amelyek alapján a csődbűncselekmény megvalósulásának tudati oldala vonatkozásában kétségkívül állást lehetne foglalni. Hozzátette, hogy a Be. 7. § (1) alapján a vádat a vádló köteles bizonyítani. A kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehet a terhelt terhére értékelni (Be. 7. § (4) bekezdés).

[5] A védő sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezés indokolásában foglalt észrevételeivel a Szegedi Törvényszék, mint másodfokú bíróság nem foglalkozott.

[6] Kifogásolta azt is, hogy az eljáró bíróságok a tévedést, mint büntethetőséget kizáró okot sem vizsgálták. Nem vették figyelembe szerinte, hogy II. rendű terheltet is megteveszthette a magát személy 1-nek kiadó személy.

[7] Kifejtette, hogy a Szegedi Járásbíróság és Szegedi Törvényszék tévesen, az anyagi jogszabályok megsértésével és a logika szabályaival ellentétes módon próbálta levezetni II. rendű terhelt büntetőjogi felelősségét egy csak szándékosan elkövethető bűncselekményben, egy gondatlan és kísérleti szakban maradó – kétséget kizáróan nem bizonyítható – bűncselekményből.

[8] A védő álláspontja szerint a Kúria az irányadó ítéleti tényállás alapján a bűnösség kérdésében nem tud állást foglalni, mert az az ehhez szükséges adatokat nem tartalmazza kellő mértékben. Mindezek következtében nem bírálható felül a csődbűncselekmény megvalósulására és a terhelt bűnösségére levont következtetés sem.

[9] Ekként szerinte a megvalósult anyagi jogi szabálysértés miatt a törvénynek megfelelő határozat hozatala nem lehetséges, ezért indítványozta, hogy a Kúria helyezze

hatályon kívül a másodfokú bíróság jogerős határozatát és utasítsa új eljárásra, másodlagosan pedig azt, hogy a Kúria a másodfokú bíróság határozatát változtassa meg és a II. rendű terheltet mentse fel a terhére rótt bűncselekmények alól.

[10] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.1530/2023/2. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[11] Az átirat szerint nem vehető figyelembe a felülvizsgálati indítványnak a tévedés vizsgálata elmaradásával kapcsolatos érve, tekintettel arra, hogy az irányadó tényállás a II. rendű terhelt ténybeli tévedésével kapcsolatos tényeket nem tartalmazza. Nem található a tényállásban az, hogy a magát személy 1-nek kiadó személy megtévesztette a II. rendű terheltet. Ezen hivatkozás tehát lényegében a bíróság bizonyítékértékelő, tényállás megállapítási tevékenységét támadja.

[12] A felülvizsgálati indítvány azon hivatkozása, hogy a tényállás alapján nem dönthető el érdemben, hogy a vagyon elvonásában a II. rendű terhelt pontosan milyen elkövetési magatartást tanúsított, nem alapos. Az irányadó tényállás alapján a csődbűncselekmény megvalósulásának alapjául szolgáló valamennyi tény rögzítésre került, és az eljáró bíróságok törvényesen minősítették a II. rendű terhelt cselekményét.

[13] Erre tekintettel a Legfőbb Ügyészség indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat hatályában tartsa fenn.

[14] Az indítványozó a Legfőbb Ügyészség átiratára tett észrevételében az indítványát fenntartotta, álláspontja szerint az irányadó tényállás tartalmaz olyan adatokat, „amelyek alkalmat adnak (tényleges ténybeli) tévedésre okot adó körülményekre”. Az elsőfokú ítélet részletezi személy 1 személyazonossága vonatkozásában a II. rendű terhelt ellenőrzési kötelezettségére vonatkozó álláspontját, vagyis olyan a tévedés vizsgálata szempontjából lényeges adatokat rögzít, melyek jelentőséggel bírnak az alanyi okozatosság vizsgálata szempontjából. Feltételezésnek tekinti azt az álláspontot, hogy személy 1 nevében a II. rendű terhelt előtt más személy nem jelenhetett meg, az ugyanis köztudomású tény, hogy a külföldi útleveleket az elkövetési időben hamisították.

[15] **III. A felülvizsgálati indítvány alaptalan.**

[16] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen és a jogerős bírósági határozatban rögzített tényállás alapulvételeivel, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[17] A Be. 659. § (5) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ügydöntő határozatot – a feltétlen hatályon kívül helyezésre vezető okok kivételével – csak a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott részében és csak a felülvizsgálati indítványban meghatározott ok alapján bírálja felül. Az indítványozó csak a csődbűncselekmény vonatkozásában panaszolja a bűnösség téves megállapítást, a közokirat-hamisítás büntette tekintetében – amelynek elkövetésében a jogerős ítélet bűnösnek mondta ki a II. rendű terheltet – ilyet nem tesz, és erre tekintettel ellentmondásos az az indítvány, hogy a Kúria a II. rendű terheltet „mentse fel a terhére rótt bűncselekmények alól”.

[18] 2. Az irányadó tényállás lényege szerint I. rendű terhelt annak érdekében, hogy a fizetésképtelenné vált cég 1-től megszabaduljon és annak vagyonát a hitelezők elől elvonja, 2014. év végén megbízta a jogtanácsosként eljáró II. rendű terheltet, hogy a cég 1 fiktív értékesítésében működjön közre. II. rendű terhelt úgy, hogy tudomással bírt a cég 1 fizetésképtelenségéről, 2014. december 3-i dátummal valótlan tartalmú okiratokat – üzletrész adásvételi szerződést, egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratot, alapítói határozatot, a törzstőke befizetéséről szóló nyilatkozatot, tagjegyzéket, ügyvezetői megbízást elfogadó

nyilatkozatot, kézbesítési meghatalmazást, székhely használati jogosultságra vonatkozó nyilatkozatot, valamint jogtanácsosi meghatalmazást – szerkesztett, miszerint személy 1 külföldi állampolgár I. rendű terheltnek a cég 1-ben lévő 500.000 forint értékű üzletrészt megvásárolta, és ezen időponttól kezdődően a cég 1 egyedüli tagja és ügyvezetője személy 1 lett, aki a cég vagyonát és iratait átvette. A II. rendű terhelt által szerkesztett iratok tanúsága szerint személy 1 kézbesítési megbízottja a szintén általa képviselt cég 2 lett. A társaság székhelye a cím 1 alá került áthelyezésre.

[19] A fenti okiratok közül az üzletrész adásvételi szerződését és az alapítói határozatot I. rendű terhelt eladóként, illetve kilépő tagként, míg II. rendű terhelt a fenti okiratokat tanúként aláírta, illetve az okiratokat jogtanácsosként ellenjegyezte. Személy 1 azonban a cég 1-ben valójában üzletrészt nem vásárolt, illetve ügyvezetői tisztséget nem vállalt, ez nem is állt szándékában, a II. rendű terhelt által szerkesztett cégmódosítással kapcsolatos okiratokat nem írta alá, az azokon szereplő személy 1 névaláírások hamisak, azok nem személy 1-től származnak, azokat az eljárás során ismeretlenül maradt személy, ismeretlen módon helyezte el az okiratokon. Személy 1 útlevélmásolatához – amelyet ismeretlen személy akként készített, hogy személy 1 részére időssek ápolásával kapcsolatos magyarországi munkát ajánlva az útlevelét elkérte; és amely útlevélmásolat személy 1 nevét, születési dátumát és írásmintáját tartalmazta – I. rendű terhelt és II. rendű terhelt ismeretlen módon jutottak hozzá. A terheltek mindketten tudomással bírtak arról, hogy a II. rendű terhelt által készített okiratok valótlan tartalmúak és azt a célt szolgálják, hogy I. rendű terhelt a cég fiktív átruházásával mentesüljön a cég tartozásainak megfizetése alól és el tudja vonni a hitelezői igények fedezetéül szolgáló vagyont.

[20] II. rendű terhelt 2015. január 6. napján a fenti valótlan tartalmú okiratokat – a változások cégnyilvántartási bejegyzése végett – elektronikus úton benyújtotta a Fővárosi Törvényszék Cégbíróságához. A cégbíróság a 2015. január 9. napján kelt végzésével a cég 1-et a változásbejegyzési eljárás során hiánypótlásra hívta fel. Tekintettel arra, hogy a társaság a hiányokat a rendelkezésre álló határidőn belül nem megfelelően pótolta, a 2015. február 11. napján kelt és 2015. április 2. napján jogerőre emelkedett végzésével a változás bejegyzés iránti kérelmet elutasította.

[21] 3. A védő felülvizsgálati indítványában a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjának sérelmére hivatkozott. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság jogerős ítéletében a terhelt bűnösségét tévesen állapította meg.

[22] Az indítvány érvelése szerint a jogerős ítélet tényállása egyrészt a II. rendű terhelt tekintetében nem rögzít olyan elkövetési magatartást, amely alapján a bűnössége kétséget kizáró módon megállapítható, másrészt az eljáró bíróságok a tévedést, mint büntethetőséget kizáró okot nem vizsgálták annak ellenére, hogy a magát személy 1-nek kiadó személy a II. rendű terheltet megteveszthette.

[23] A védő érvelése nem helytálló.

[24] 4. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint valóban felülvizsgálati ok, ha a bíróság jogerős ítéletében a terhelt büntetőjogi felelősségét a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével állapította meg. E felülvizsgálati ok akkor valósul meg, ha a jogerős ítéleti tényállásban foglalt terhelti magatartás nem meríti ki bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, avagy – ugyancsak az irányadó tényállásból kitűnően – büntethetőséget kizáró vagy megszüntető ok ellenében került sor a terhelt elítélésére. Ezen felülvizsgálati ok esetén az indítványozó – ahogy jelen esetben is – azt panasolja, hogy a bíróság a terhelt bűnösségét tévesen – büntethetőséget kizáró ok ellenére – állapította meg.

[25] A felülvizsgálatban a tényálláshoz kötöttség szigorú szabálya érvényesül. Ennek megfelelően a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés], és a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[26] A tényállás irányadósága azt jelenti, hogy a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Nem vizsgálható az sem, hogy az eljárás bíróságok a bizonyítási eljárást kellő terjedelemben és alaposan folytatták-e le, a bizonyítási eljárás során vétettek-e esetlegesen valamilyen hibát, továbbá az sem, hogy mely bizonyítékokat és milyen okból fogadtak el, illetve, hogy egyes bizonyítékokat helyénvalóan vetettek-e el. A felülvizsgálat során az alapeljárásban megállapított tényállás abban az esetben is irányadó, ha az hiányos, nem kellően felderített, és nem áll mindenben összhangban az iratok tartalmával. A tényállás kiegészítésére, helyesbítésére nincs jogi lehetőség.

[27] A bíróság tényfelderítési kötelezettsége kiterjed minden, a büntetőjogi elbírálás szempontjából lényeges körülményre. Az ennek eredményeként az ítéleti tényállás személyi és történeti részében rögzített ténymegállapítások nem kizárólag fizikai jellegű történések, külvilágban megvalósult események, hanem ún. belső történések, az elkövető tudattartamára – az egyes események megtörténteire vagy meg nem történteire vonatkozó ismereteire, céljaira – vont következtetés, a terhelt tudatára vonatkozó ténymegállapítások is lehetnek.

[28] E tudattartalom ténybeli megállapítását azonban határozottan el kell különíteni a bíró ítélezési tevékenységének másik alapvető területétől, a megállapított tények jogi értékelésétől: a büntetőjogi felelősség kérdésében történő döntéstől, a cselekmény minősítésétől és a büntetés kiszabásától. Míg ugyanis az előbbi esetben a különböző tartalmú bizonyítékok egybevetésére, megszerzésük törvényességük vizsgálatára, valóságtartalmuknak, bizonyító erejüknél a logika szabályai szerinti mérlegelésére, ennek eredményeként tények megállapítására kerül sor, addig a jogi értékelés a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése a törvény szövegének való megfeleltetése.

[29] A terhelt bűnösségére vont következtetés jogkérdés, és ekként a felülvizsgálat tárgya lehet, azonban azt a jogerős ítélet tényállása, az abban rögzített tudati tények alapulvételével kell elbírálni.

[30] A Btk. 404. § (1) bekezdése a) pontja szerint csődbűncselekményt követ el, aki a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzete esetén a vagyon vagy annak egy része elrejtésével, eltitkolásával, megrongálásával, megsemmisítésével, használhatatlanná tételével a gazdálkodó szervezet vagyontát ténylegesen vagy színleg csökkenti, és ezzel a hitelező vagy a hitelezők kielégítését részben vagy egészben megghiúsítja, büntetett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés b) pontja szerint az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó gazdálkodó szervezet fizetéseképtelensége esetén az (1) bekezdésben meghatározott magatartások valamelyikével a hitelező vagy a hitelezők kielégítését részben vagy egészben megghiúsítja.

[31] A Btk. 14. § (2) bekezdése szerint bűnsegéd az, aki bűncselekmény elkövetéséhez másnak szándékosan segítséget nyújt. A bűnsegély szándékos segítségnyújtás, azaz olyan cselekmény, amely előmozdítja vagy megkönnyíti a szándékos bűncselekmény elkövetését. A bűnsegéd felelősségének az az alapja, hogy elősegíti a szándékos bűncselekmény törvényi tényállásának a tettes által történő megvalósítását. A bűnsegély nem csak tevékenységben,

hanem mulasztásban is megnyilvánulhat. Feltétele a bűnsegélynek a segítségnyújtás szándékossága és a tettesi alapcselekmény szándékossága is. Kétségtelen, hogy bűnösség – azaz ún. alanyi okozatosság – nélkül nincs tényállásszerűség, nincs felróhatóság, és ez megkívánt a részesi elkövetés esetében is. A részes (így a bűnsegéd) a tényállásszerű cselekményt nem megvalósítja, hanem ahhoz hozzájárul. A részes tetteshez társulása a tettes szándékához történik. A részesi szándék a tettesi szándékkal mutat egyezőséget, azt kiváltja vagy véghezvitel végett erősíti.

[32] A részesi tudat tartalma önálló, önmagában vett bűnösségvizsgálat tárgya, e szempontból a járulékoság közömbös, a részesi tudat tartalma pedig nem a törvényi tényálláson belüli magatartáshoz feltétlen szükségesség, hanem az ilyen magatartás bárminemű előmozdítása, (egyidejű) könnyítése, azaz a segítség.

[33] A szándékegységre vont következtetés alapja, hogy az irányadó tényállás kellő pontossággal rögzítse mind a tettesi cselekményt, mind a részesi magatartást, illetve megismerhetően tartalmazza a tettesi és részesi magatartás közötti oksági kapcsolatot.

[34] A Kúria az irányadó tényállás alapulvételével tette vizsgálat tárgyává, hogy a II. rendű terhelt magatartása kimerítette-e a bűnsegédként elkövetett csődbűncselekmény büntettének törvényi tényállási elemeit.

[35] Mindenekelőtt a tényállás rögzíti, hogy II. rendű terhelt tudomással bírt a cég 1 fizetéseképtelenségéről és arról is, hogy I. rendű terheltnek az a szándéka, hogy a fizetéseképtelenné vált cég 1-től megszabaduljon, annak vagyonát a hitelezők elől elvonja. Az I. rendű terhelt ennek érdekében bízta meg a jogtanácsosként eljáró II. rendű terheltet, hogy a cég 1 fiktív értékesítésében működjön közre.

[36] Ennek a megbízásnak a II. rendű terhelt akként tett eleget, hogy valótlan tartalmú okiratokat – üzletrész adásvételi szerződést, egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratot, alapítói határozatot, a törzstőke befizetéséről szóló nyilatkozatot, tagjegyzéket, ügyvezetői megbízást elfogadó nyilatkozatot, kézbesítési meghatalmazást, székhely használati jogosultságra vonatkozó nyilatkozatot, valamint jogtanácsosi meghatalmazást – szerkesztett.

[37] Ezen okiratok valótlanul azt tartalmazták, személy 1 külföldi állampolgár I. rendű terheltnek a cég 1-ben lévő 500.000 forint értékű üzletrészét megvásárolta és ezen időponttól kezdődően a cég 1 egyedüli tagja és ügyvezetője személy 1 lett, aki a cég vagyonát és iratait átvette.

[38] A II. rendű terhelt az okiratokat tanúként aláírta, illetve jogtanácsosként ellenjegyezte. Személy 1 azonban a cég 1-ben valójában üzletrészt nem vásárolt, illetve ügyvezetői tisztséget nem vállalt, ez nem is állt szándékában. A terheltek mindketten tudomással bírtak arról, hogy a II. rendű terhelt által készített okiratok valótlan tartalmúak és azt a célt szolgálják, hogy I. rendű terhelt a cég fiktív átruházásával mentesüljön a cég tartozásainak megfizetése alól és el tudja vonni a hitelezői igények fedezetéül szolgáló vagyont.

[39] Az irányadó tényállás alapján tehát – a felülvizsgálati indítvány állításával ellentétben – a csődbűncselekmény megvalósulásának alapjául szolgáló valamennyi tény rögzítésre került, a II. terhelt magatartásának elemeit a tényállás teljeskörűen tartalmazza, ekként az eljáró bíróságok törvényesen minősítették a II. rendű terhelt cselekményét.

[40] A II. rendű terhelt védője arra is hivatkozott, hogy a II. rendű terhelt személy 1 személyazonosságát illetően tévedésben volt, őt a magát személy 1-nek kiadó személy hamis okirat bemutatásával megtévesztette.

[41] A Kúria a tévedéssel összefüggésben utal arra, hogy a Btk. 20. § (1) bekezdése alapján nem büntethető az elkövető olyan tény miatt, amelyről az elkövetéskor nem tudott. A

20. § (2) bekezdés szerint nem büntethető az sem, aki a büntetendő cselekményt abban a téves feltevésben követi el, hogy az a társadalomra nem veszélyes, és erre a feltevésre alapos oka van.

[42] A felülvizsgálati eljárásban azonban a tévedésre mint büntethetőséget kizáró okra csak akkor lehet hivatkozni, ha az irányadó tényállás tartalmaz olyan ténybeli körülményeket, amelyek alkalmat adhatnak ilyen jogkövetkeztetés levonására (BH 2011.183.).

[43] Jelen ügyben a megállapított tényállásban nincs olyan körülmény, mely alapján a II. rendű terheltnek a ténybeli vagy a társadalomra veszélyességben való tévedésre oka lett volna, de olyan sem, amelyből a tévedés tényére lehetne következtetni. E körben a felülvizsgálati indítvány okfejtése téves. A II. rendű terhelt tisztában volt az I. rendű terhelt bűncselekmény elkövetésére irányuló szándékával, és ehhez a tények és az I. rendű terhelt szándékának ismeretében nyújtott segítséget.

[44] A védő felülvizsgálati indítványában azt is panaszolta, hogy a másodfokú bíróság nem foglalkozott a jogi érveivel. Eljárási okból kizárólag a Be. 649. § (2) bekezdésben meghatározott eljárási szabálysértések miatt van helye felülvizsgálatnak, amely okok nem bővíthetők. Így azon kifogás, hogy a másodfokú határozat nem tért ki a védő fellebbezésében foglaltakra, felülvizsgálati okot nem képez. Az indokolási kötelezettség megsértése 2018. július 1-től nem felülvizsgálati ok.

[45] A Kúria a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti olyan további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles, nem észlelt.

[46] **IV.** Ekként a II. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Kúria a megtámadott határozatokat a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott tanácsülésen eljárva, a Be. 655. § (2) bekezdése szerinti összetételben eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

[47] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdés első fordulata pedig akként rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételt előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2024. szeptember 12.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Boros Tibor s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Metzing Márton s.k. bíró